

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 21. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 86 (alm. del) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 86:

Vil ministeren oplyse, om der fortsat findes rådgivning til muslimer fra ambassader eller moskeer i Danmark om skilsmisse i Danmark, hvor der fremgår oplysninger på fremmedsprog, der adskiller sig fra dansk lovgivning i forbindelse med skilsmisse, jf. »Fraskilte Roya Moore: Den iranske ambassade kasserede mine skilsmissepapirer«, TV2Fyn den 6. oktober 2020?

Svar:

Ud over den omtalte artikel, hvoraf det fremgår, at den iranske ambassade og Imam Ali moskéen i København angiveligt skulle samarbejde om udstedelse af skilsmissepapirer, har Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke nærmere kendskab til konkrete tilfælde af skilsmisserådgivning på fremmedsprog til muslimer fra moskéer og ambassader i Danmark med oplysninger, der adskiller sig fra dansk lovgivning.

I januar 2020 udgav Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd (VIVE) undersøgelsen "Etniske minoritetskvinder og skilsmisser – med fokus på muslimske praksisser". Undersøgelsen peger på, at nogle muslimer i Danmark med rødder i lande, der anvender islamisk lov, anser den religiøse vielse (nikah) fra at være separat fra den borgerlige vielse, hvorfor der kræves to separate skilsmisser. Familieretshusets afgørelse om skilsmisse anerkendes ikke som tilstrækkelig til også at ophæve den religiøse vielse, da denne ifølge nogle muslimer kun kan ophæves ved en islamisk dommer eller med mandens samtykke. Nogle kvinder oplever dermed at blive fastholdt i såkaldte 'haltende ægteskaber', da der ingen islamisk domstol er i Danmark og manden nægter at give samtykke til skilsmisse.

Af undersøgelsen fremgår det bl.a., at fraværet af en islamisk domstol søger nogle kvinder rådgivning og hjælp hos imamer og religiøse autoriteter for at få opløst deres nikah. Mange imamer er imidlertid undvigende i forhold til at gå ind i skilsmissesager. Dels fordi de ikke er bemyndigede hertil, og dels fordi de risikerer

Udlændinge- og Integrationsudvalget

12. november 2020

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 20156
Akt-id 1438161

trusler fra voldelige ægtemænd og stærke familier, der modsætter sig skilsmis­sen. For at undgå at gå ind i sagerne, kan nogle imamer henvise kvinden til den imam, der har forestået den religiøse vielse eller det land, hvor vielsen er indgået. I de tilfælde, hvor imamerne går ind i sagerne, er deres rolle primært mægling og at lægge pres på ægtemanden for at opnå samtykke.

Det fremgår ikke af undersøgelsen, hvor udbredt rådgivningen er, hvor rådgivningen nærmere konkret foregår, og hvor stort problemet med kvinder, der fastholdes i religiøse ægteskaber mod deres vilje, er.

Til brug for besvarelsen er der indhentet bidrag fra Social- og Indenrigsministeriet, der oplyser følgende:

”Social- og Indenrigsministeriet skal indledningsvist understrege, at efter dansk ret kan skilsmisser i Danmark alene meddeles af Familie­retshuset og domstolene. Alle skilsmissesager afgøres efter dansk ret, også selvom ægtefællerne har stærk tilknytning til udlandet.

Efter dansk ret har en ægtefælle altid ret til skilsmisse, eventuelt efter en separationsperiode. Dette gælder også for ægtefæller, der er statsborgere i andre lande, og som ikke opfylder skilsmissebetingelserne i hjemlandet.

Danske myndigheder inddrager ikke udenlandske ambassader i behandlingen af skilsmissesager, men der er ikke noget til hinder for, at en ægtefælle anmoder sit hjemlands ambassade om bistand til behandlingen af skilsmissesagen, på samme måde som en ægtefælle kan anmode om bistand fra en advokat eller en privat forening.

Danmark har ikke indgået en overenskomst med Iran om gensidig anerkendelse af skilsmisser. Dette betyder, at Iran ikke har pligt til at anerkende en dansk skilsmisse. Det reguleres derfor efter iransk ret, om og på hvilke vilkår en dansk skilsmisse kan anerkendes i Iran.”

Udenrigsministeren har til brug for besvarelsen oplyst følgende:

”Ud over forlydender om, at den iranske ambassade skulle være involveret i en praksis med religiøs verificering i forbindelse med udstedelse af skilsmisedokumenter, så har Udenrigsministeriet ikke kendskab til, om andre ambassader har en lignende praksis.

Det er klart, at jeg og regeringen på ingen måde vil acceptere, hvis en ambassade er involveret i sager, der strider mod dansk lovgivning. Der henvises i øvrigt til svaret på UUI alm. del spørgsmål 85.”

Mattias Tesfaye

/

Lars von Spreckelsen-Syberg